ECLI:LV:ADAT:2024:1127.A420183723.15.S
Lieta Nr.A420183723, AA43-0836-24/13

Administratīvā apgabaltiesa
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2024.gada 27.novembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Sanita Kanenberga, tiesneses Inga Juhņeviča-Knoka un Karina Krastiņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „MEIA GRUP" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Veselības inspekcijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru SIA „MEIA GRUP" tiktu reģistrēta Ārstniecības iestāžu reģistrā, un par Veselības inspekcijas 2023.gada 8.jūnija lēmuma Nr.2.2.-2./521 atzīšanu par prettiesisku, sakarā ar SIA „MEIA GRUP" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 4.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „MEIA GRUP" 2022.gada 16.martā iesniedza Veselības inspekcijā (turpmāk – inspekcija) iesniegumu par ārstniecības iestādes reģistrāciju Ārstniecības iestāžu reģistrā adresē /adrese A/ (turpmāk – objekts).

Inspekcija ar 2022.gada 30.marta lēmumu atteica pieteicējas reģistrāciju Ārstniecības iestāžu reģistrā, jo, veicot pārbaudi, konstatēts, ka minētajā objektā nav nodrošināta vides pieejamība personām ar funkcionāliem traucējumiem iekļūšanai iestādē atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 20.janvāra noteikumu Nr.60 „Noteikumi par obligātajām prasībām ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām" (turpmāk – noteikumi Nr.60) 3.2.punkta prasībām.

[2] Pieteicēja 2023.gada 26.maijā iesniedza atkārtotu iesniegumu, bet ar inspekcijas 2023.gada 8.jūnija lēmumu Nr.2.2.-2./521 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atteikts reģistrēt ārstniecības iestādi Ārstniecības iestāžu reģistrā, jo nav nodrošināta vides pieejamība personām ar funkcionāliem traucējumiem.

[3] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par ārstniecības iestādes reģistrāciju Ārstniecības iestāžu reģistrā un par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku. Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[3.1] Viena no obligātajām prasībām, kas noteikta ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām, ir ārstniecības iestādes atrašanās tās darbībai projektētā vai pielāgotā ēkā un vides pieejamības nodrošināšana, ievērojot būvniecības jomu reglamentējošos normatīvos aktus. Tomēr inspekcija nav tiesīga izvērtēt būves atbilstību būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām, par to lemj būvvalde. Objekts pilnībā atbilst būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām. Inspekcija ir ignorējusi Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta atzinumu un skaidrojumu, ārpus savas kompetences robežām izdarot patstāvīgus secinājumus par objekta it kā neatbilstību būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām. Pieteicēja iesniedza būves tehniskās inventarizācijas lietu, no kuras izriet, ka telpu grupas (plānotās ārstniecības iestādes telpas) izmantošanas veids ir ārstniecības vai veselības aprūpes telpu grupa (kods 1264). Līdz ar to nepastāv šaubas par telpu atbilstību Būvniecības likuma 21.panta otrajai daļai.

[3.2] Noteikumu Nr.60 3.2.punkts neparedz, ka tajā norādītās prasības ir izpildītas tikai tad, ja tiek nodrošināta personu ar funkcionāliem traucējumiem patstāvīga iekļūšana ārstniecības iestādē. No minētā secināms, ka konkrētās prasības ir izpildītas arī gadījumā, ja ārstniecības iestāde nodrošina personu ar kustību traucējumiem transportēšanu un pavadīšanu no dzīves vietas līdz pakalpojumu sniegšanas vietai, tai skaitā pārvietošanu pa kāpnēm, izmantojot specializētu mobilo liftu un atbalstu personai pakalpojuma saņemšanā.

Pieteicēja ir noslēgusi sadarbības līgumu ar biedrību „Latvijas Samariešu apvienība". Minētais līgums cita starp ietver personu ar kustību traucējumiem transportēšanu un pavadīšanu no dzīves vietas līdz pakalpojumu sniegšanas vietai, tai skaitā pārvietošanu pa kāpnēm, izmantojot specializētu mobilo liftu un atbalstu personai pakalpojuma saņemšanā.

Pieteicēja iesniedza sertificēta būveksperta /pers. A/ ekspertīzes atzinumu, kurā konstatēts, ka objektā esošo kāpņu tehniskais stāvoklis ir drošs un piemērots adekvātai, pilnīgi atbilstošai vides pieejamības nodrošināšanai un klientu ar kustību traucējumiem pārvietošanai pa ārējām kāpnēm, izmantojot specializētu mobilo liftu un atbalstu personai zobārstniecības pakalpojuma saņemšanai.

[3.3] Nav pamata uzskatīt, ka šādā gadījumā būtiski tiek ierobežotas personu ar kustību traucējumiem tiesības. Jāņem vērā, ka zobārstniecības pakalpojumi privātās ārstniecības iestādēs pamatā tiek sniegti pēc iepriekšēja pieraksta, kā rezultātā ir iespējams savlaicīgi plānot un nodrošināt personu ar kustību traucējumiem nogādāšanu ārstniecības iestādē pakalpojumu saņemšanai konkrētā dienā un laikā. Tādējādi pilnībā tiek izpildīta prasība nodrošināt vides pieejamību personām ar funkcionāliem traucējumiem.

[3.4] Inspekcija ir pārkāpusi savas kompetences robežas, izvērtējot objekta atbilstību būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām. Tāpat inspekcija nav piemērojusi pareizās, uz konkrēto situāciju attiecināmās tiesību normas, kā arī pareizi nav atklājusi piemērojamo tiesību normu saturu. Liegums pieteicējai sniegt ārstniecības pakalpojumus nav arī samērīgs.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2024.gada 4.marta spriedumu pieteicējas pieteikums pilnībā noraidīts. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Lietā noskaidrojams, vai inspekcija pamatoti atteicās reģistrēt pieteicēju Ārstniecības iestāžu reģistrā.

Ņemot vērā, ka minētais jautājums jau ir vērtēts pagaidu aizsardzības ietvaros un lietas izskatīšanā pēc būtības tiesa nav noskaidrojusi tādus jaunus apstākļus, kas varētu būt pamats pārvērtēt tiesas iepriekš izdarīto pirmšķietamo vērtējumu, šā sprieduma argumentācija kopumā atbilst tiesas 2023.gada 3.augusta lēmuma argumentācijai.

[4.2] Noteikumu Nr.60 3.punkts noteic, ka ārstniecības iestāde, ievērojot būvniecības jomu reglamentējošajos normatīvajos aktos un šajos

noteikumos noteiktās prasības: 1) atrodas atbilstoši tās darbībai projektētā vai pielāgotā ēkā un 2) nodrošina vides pieejamību personām ar funkcionāliem traucējumiem.

Norādītā tiesību norma iekļauta noteikumos ar Ministru kabineta 2013.gada 10.decembra noteikumiem Nr.1463 „Grozījumi Ministru kabineta 2009.gada 20.janvāra noteikumos Nr.60 „Noteikumi par obligātajām prasībām ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām"". Minēto noteikumu anotācijā norādīts, ka normas paredz ar 2014.gada 1.janvāri nodrošināt vides pieejamības prasības ārstniecības iestādēs personām ar funkcionāliem traucējumiem. Vides pieejamības prasību ievērošana ārstniecības iestādēm iespējama, veicot būvniecību un ņemot vērā būvniecību regulējošo normatīvo aktu nosacījumus. [..] Gadījumā, ja ārstniecības iestādes būvniecības un rekonstrukcijas darbi veikti saskaņā ar apstiprinātiem būvprojektiem, bet to normas ir atšķirīgas no šī brīža normatīvajos aktos noteiktām prasībām attiecībā uz vides pieejamību, nepieciešamās pārbūves var veikt pie nākamās rekonstrukcijas, jo tas ir saistīts gan ar būvprojekta izstrādi, gan finanšu novirzīšanu būvdarbu īstenošanai šo aktivitāšu veikšanai (*pieejama https://likumi.lv/ta/id/263208-grozijumi-ministru-kabineta-2009-gada-20-janvara-noteikumos-nr-60-noteikumi-par-obligatajam-prasibam-arstniecibas-iestadem-un-t...*).

No minētā izriet, ka likumdevēja mērķis bija nodrošināt, ka visas ārstniecības iestādes, gan jau strādājošās, gan jaunās, nodrošina vides pieejamības prasības personām ar funkcionāliem traucējumiem. Turklāt apstāklis, ka būves ir uzbūvētas līdz minēto grozījumu spēkā stāšanai un atbilst būvniecības normatīvo aktu prasībām, nenozīmē, ka šīs iestādes ir atbrīvotas no pienākuma nodrošināt vides pieejamības prasības.

Līdz ar to apstāklis, ka būve, kurā atrodas ārstniecības iestāde, uzbūvēta pirms minētās tiesību normas pieņemšanas un atbilst akceptētajam būvprojektam un būvniecības normatīvo aktu prasībām, nenozīmē, ka ārstniecības iestāde ir atbrīvota no pienākuma ievērot noteikumu Nr.60 3.2.punkta prasības.

Tāpat nav pamatots pieteicējas arguments, ka likumdevējs ir paredzējis pārejas periodu līdz „nākamajai rekonstrukcijai", šajā periodā pieļaujot alternatīvus risinājumus vides pieejamības prasību nodrošināšanai, un noteikumi neparedz, ka no 2014.gada 1.janvāra ārstniecības iestādes ir reģistrējamas tikai tādos objektos, kuros ir nodrošināta vides pieejamība.

Norma skaidri noteic, ka ārstniecības iestādei jānodrošina vides pieejamība personām ar funkcionāliem traucējumiem. Noteikumi neparedz iespēju, ka kopš grozījumu spēkā stāšanās ārstniecības iestāde varētu tikt reģistrēta objektā, kas neizpilda noteiktās prasības, vai, ka šo prasību izpilde varētu tikt atlikta uz nenoteiktu laiku.

[4.3] Pieteicēja argumentē, ka normatīvie akti nenoteic pienākumu ārstniecības iestādei nodrošināt personu ar funkcionāliem traucējumiem patstāvīgu iekļūšanu objektā.

Latvijas Republikas Satversmes 91.panta otrais teikums noteic, ka cilvēka tiesības tiek īstenotas bez jebkādas diskriminācijas. Diskriminācijas aizlieguma mērķis ir nepieļaut nevienlīdzīgu attieksmi, ja tā balstās uz kādu aizliegtu kritēriju, tostarp invaliditāti.

Apvienoto Nāciju Organizācijas 2006.gada 13.decembra Konvencijas par personu ar invaliditāti tiesībām (turpmāk – konvencija), kura Latvijā ir spēkā kopš 2010.gada 18.februāra, dalībvalstis ir atzinušas fiziskās, sociālās, ekonomiskās un kultūras vides, veselības aprūpes un izglītības, kā arī informācijas un sakaru pieejamības nozīmi, kas personām ar invaliditāti ļauj pilnībā izmantot visas cilvēktiesības un pamatbrīvības (konvencijas preambulas „v" punkts). Šajā sakarā tās 3.pants paredz vairākus principus, tostarp personīgās patstāvības, pilnīgas un efektīvas līdzdalības un integrācijas sabiedrībā, iespēju vienlīdzības un pieejamības principu.

Atbilstoši konvencijas 9.pantā ietvertajam pieejamības principam, lai personas ar invaliditāti varētu dzīvot neatkarīgi un pilnvērtīgi piedalīties visās dzīves jomās, dalībvalstīm ir jāveic atbilstoši pasākumi, lai vienlīdzīgi ar citiem nodrošinātu personām ar invaliditāti pieeju fiziskajai videi, transportam, informācijai un sakariem, tostarp informācijas un sakaru tehnoloģijām un sistēmām, un citiem objektiem un pakalpojumiem, kas ir atvērti vai ko sniedz sabiedrībai gan pilsētās, gan lauku rajonos. Šie pasākumi, kas ietver pieejamībai traucējošu šķēršļu un barjeru identificēšanu, citstarp attiecas uz ēkām, ceļiem, transportu un citiem iekštelpu un āra objektiem, tostarp skolām, mājokļiem, ārstniecības iestādēm un darba vietām (panta pirmās daļas „a" punkts).

Konvencijas 19.pants noteic, ka dalībvalstis atzīst, ka visām personām ar invaliditāti ir vienlīdzīgas tiesības dzīvot sabiedrībā ar tādu pašu izvēles brīvību kā citiem cilvēkiem, un veic efektīvus un atbilstošus pasākumus, lai atvieglotu personām ar invaliditāti šo tiesību izmantošanu un pilnīgu iekļaušanos un līdzdalību sabiedrības dzīvē, tostarp, ka plašai sabiedrībai paredzētie sociālie pakalpojumi un objekti ir vienlīdz pieejami arī personām ar invaliditāti un atbilst to vajadzībām („c" punkts) (*Senāta 2019.gada 12.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-09/2019, ECLI:LV:AT:2019:0712.A420291913.2.S, 12.punkts*). Latvijas likumdevējs nacionālajās tiesību normās ir noteicis, ka publiskās būvēs pieejamībai tām, kā arī stāvu apkalpošanai ir jānodrošina piekļūšanas risinājums, kas ir piemērots personām ar invaliditāti patstāvīgai lietošanai (*turpat, 14.punkts*).

Noteikumu Nr.60 grozījumu, ar kuriem precizēts 3.2.punkts, mērķis bija izpildīt konvencijas 25.pantā noteikto, ka dalībvalstis veic visus atbilstošos pasākumus, lai personām ar invaliditāti nodrošinātu tādu veselības pakalpojumu pieejamību, kuros ņem vērā dzimumu aspektus, tostarp veselības rehabilitācijas pieejamību. Savukārt atbilstoši minētās konvencijas 4.panta 2.punktam attiecībā uz ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām katra dalībvalsts apņemas veikt pasākumus ar mērķi pakāpeniski panākt konvencijā noteikto tiesību īstenošanu. Tādējādi atbilstoši konvencijai ārstniecības iestādēs var tikt izmantoti dažādi risinājumi kā tiek nodrošināta personu ar kustību traucējumiem piekļuve ārstniecības iestādes sniegtajiem pakalpojumiem, ņemot vērā un samērojot gan nepieciešamās izmaiņas šķēršļu un barjeru likvidēšanā, gan ārstniecības iestādes tehniskās un ekonomiskās iespējas (*sk. Ministru kabineta noteikumu projekta „Grozījumi Ministru kabineta 2009.gada 20.janvāra noteikumos Nr.60 „Noteikumi par obligātajām prasībām ārstniecības iestādēm un to struktūrvienībām"" sākotnējās (ex-ante) ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija), pieejams https://likumi.lv/ta/id/263208-grozijumi-ministru-kabineta-2009-gada-20-janvara-noteikumos-nr-60-noteikumi-par-obligatajam-prasibam-arstniecibas-iestadem-un-t...*).

Ievērojot minēto, nav pamatots pieteicējas iebildums, ka tiesību normas neparedz, ka pieteicējai jānodrošina personu ar funkcionāliem traucējumiem patstāvīga iekļūšana ārstniecības iestādē. Turklāt jāņem vērā, ka minētās prasības ir spēkā kopš 2014.gada 1.janvāra. Līdz ar to pieteicējai tās bija zināmas un ar tām bija jārēķinās, meklējot ārstniecības iestādei piemērotas telpas.

[4.4] Inspekcija, veicot pārbaudi objektā, konstatēja, ka iestāde izvietota četrstāvu ēkas pirmajā stāvā. Ēkai nodrošināts atbilstošs piebraukšanas ceļš, atsevišķa ieeja no ielas. Pirms ieejas durvīm ir desmit pakāpieni uz augšu, durvju vērtnes platums atbilstošs, sliekšņa nav. Vides pieejamība iekļūšanai iestādē nav nodrošināta atbilstoši noteikumu Nr.60 3.2.punkta prasībām, kā arī kontroles laikā nevar uzrādīt dokumentu par būveksperta saskaņotu alternatīvo risinājumu vides pieejamības nodrošināšanai (*datne Veselibas inspekcijas kontroles akts.pdf*).

Lietas materiālos atrodas sertificēta būveksperta /pers. A/ ekspertīzes atzinums, kurā norādīts, ka objektā esošo kāpņu tehniskais stāvoklis ir drošs un piemērots adekvātai, pilnīgi atbilstošai vides pieejamības nodrošināšanai un klientu ar kustību traucējumiem pārvietošanai pa ārējām kāpnēm, izmantojot specializētu mobilo liftu un atbalstu personai zobārstniecības pakalpojuma saņemšanai objektā (*datne /pers. A/ atzinums.pdf*).

Savukārt Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta vēstulē norādīts, ja ēkai ir neatbilstošas vides pieejamības prasības atbilstoši šī brīža normatīvo aktu prasībām, tās ir iespējams uzlabot un pilnveidot, lai tās tiktu nodrošinātas. Vides pieejamības prasības noteiktas Latvijas būvnormatīva LBN 200-21 „Būvju vispārīgo prasību būvnormatīvs LBN 200-21", kas apstiprināts ar Ministru kabineta 2021.gada 19.oktobra noteikumiem Nr.693 „Būvju vispārīgo prasību būvnormatīvs LBN 200-21"" (turpmāk – noteikumi Nr.693) 3.nodaļā, Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošo

noteikumu Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" 2.7.1.apakšnodaļā, kā arī citos normatīvajos aktos. Turklāt, ja ir alternatīvie tehniskie risinājumi vai atkāpes no būvnormatīvu tehniskajām prasībām (Būvniecības likuma 9.[1]panta devītā daļa), tās vides pieejamības jomā pamato atbilstošas jomas būvspeciālists (*datne RDPAD atbilde /pers. A/.edoc*).

No minētā izriet, ka ēkas ir iespējams pilnveidot un uzlabot, lai nodrošinātu vides pieejamības prasības. Turklāt atkāpes no būvnormatīvu tehniskajām prasībām ir pieļaujamas tikai tad, ja tās pamato atbilstošas jomas būvspeciālists. Kā redzams no pieteicējas iesniegtā /pers. A/ atzinuma, tad šādi apstākļi objektā nav konstatēti.

Pieteicēja norāda, ka ir noslēgusi sadarbības līgumu ar biedrību „Latvijas Samariešu apvienība", kas citstarp ietver personu ar kustību traucējumiem transportēšanu un pavadīšanu no dzīves vietas līdz pakalpojumu sniegšanas vietai, tai skaitā pārvietošanu pa kāpnēm, izmantojot specializētu mobilo liftu un atbalstu personai pakalpojuma saņemšanā. Tomēr minētais apstāklis nav pietiekams, lai atzītu, ka konvencijas 9.pantā ietvertā pieejamības principa ievērošana atbilstoši tā jēgai un mērķim ir nodrošināta, proti, ka personām ar invaliditāti vienlīdzīgi ar citiem nodrošināta pieeja ārstniecības iestādei.

[4.5] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa secināja, ka pārsūdzētais lēmums ir izdots atbilstoši tiesību normām. Tiesa izskatāmajā lietā nekonstatēja apstākļus pienākuma uzlikšanai inspekcijai izdot lēmumu, ar kuru pieteicēja tiktu reģistrēta Ārstniecības iestāžu reģistrā, līdz ar to pieteicējas pieteikums ir pilnībā noraidāms.

[5] Pieteicēja par minēto spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts turpmāk minētais.

[5.1] Tiesa ir ignorējusi noteikumu Nr.60 grozījumu anotācijā norādīto, ka gadījumā, ja būvniecības un rekonstrukcijas darbi veikti saskaņā ar apstiprinātiem būvprojektiem, bet to normas ir atšķirīgas no šī brīža normatīvajos aktos noteiktajām prasībām attiecībā uz vides pieejamību, nepieciešamās pārbūves var veikt pie nākamās rekonstrukcijas, jo tas ir saistīts gan ar būvprojekta izstrādi, gan finanšu novirzīšanu būvdarbu īstenošanai šo aktivitāšu veikšanai.

Likumdevējs apzinās, ka gan jau esošo, gan nākotnē reģistrējamo ārstniecības iestāžu telpas var neatbilst vides pieejamības prasībām, kas stājās spēkā no 2014.gada 1.janvāra, tāpēc paredzēts, ka nepieciešamās pārbūves var veikt pie nākamās rekonstrukcijas. Proti, likumdevējs ir paredzējis pārejas periodu līdz nākamajai rekonstrukcijai.

[5.2] Likumdevēja mērķis nevar būt tāds, ka ārstniecības iestāžu atrašanās vietu izvēlas pēc konkrētiem parametriem (atbilstība vides pieejamības prasībām).

[5.3] Ārstniecības pakalpojumu cenu pieaugums nevar būt likumdevēja un noteikumu Nr.60 grozījumu mērķis. Nomas maksa par telpām jaunos projektos ir augstāka, kā arī ēkas īpašnieka īstenota rekonstrukcija, lai pielāgotu ēku jaunajām vides pieejamības prasībām, var radīt ārstniecības iestādei papildu izdevumus.

[5.4] Tāpat tiesas sniegtā noteikumu Nr.60 grozījumu interpretācija varētu radīt negodīgu situāciju nekustamo īpašumu tirgū, nepamatotas priekšrocības piešķirot jauno projektu attīstītājiem.

[5.5] Noteikumi Nr.693 un Būvniecības likums nenoteic, ka vides pieejamības prasības ir izpildītas tikai tad, ja tiek nodrošināta personu ar funkcionāliem traucējumiem patstāvīga iekļūšana ēkā. Noteikumu Nr.693 34.punkts noteic vispārīgu pienākumu publiskās ēkās un telpās nodrošināt piekļuvi cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem. Objekts atbilst tām prasībām, kas ir izvirzītas attiecībā uz reģistrā reģistrējamu ārstniecības personu atrašanās vietu.

[5.6] Konvencijas 4.panta 2.punkts paredz, ka katra dalībvalsts apņemas veikt pasākumus ar mērķi pakāpeniski panākt konvencijā noteikto tiesību īstenošanu. Noteikumu Nr.60 grozījumu anotācija neparedz, ka noteikumu Nr.60 3.2.punkta izpratnē ir nodrošināma personu ar funkcionāliem traucējumiem patstāvīga iekļūšana ārstniecības iestādē. Tieši pretēji – grozījumu anotācija paredz, ka atbilstoši konvencijai ārstniecības iestādēs var tikt izmantoti dažādi risinājumi, t.sk. ņemot vērā un samērojot ārstniecības iestādes tehniskās un ekonomiskās spējas.

[6] Inspekcija par minēto apelācijas sūdzību iesniedza paskaidrojumu, kurā norādīts, ka šobrīd objekts neatbilst lietošanas veidam 1264 „Ārstniecības vai veselības aprūpes iestāžu ēkas; ārstniecības vai veselības aprūpes iestāžu telpu grupa". Inspekcija apliecina, ka kopš 2014.gada 1.janvāra nav reģistrēta neviena jauna ārstniecības iestāde vai tās filiāle telpās, kurās nav nodrošināta pastāvīga piekļuve personām ar kustību traucējumiem. Līdz šim visi ārstniecības iestāžu īpašnieki ir veikuši pasākumus, lai reģistrējamo iestāžu vai filiāļu telpas atbilstu vides pieejamības prasībām. Pieteicējas argumenti par ārstniecības iestāžu izvietojumu, konkurenci nekustamo īpašumu tirgū un zobārstniecības pakalpojumu cenām neattiecas uz izskatāmo lietu. Pārējie pieteicējas argumenti ir atspēkoti pirmās instances tiesas spriedumā.

Motīvu daļa

[7] Lietā ir noskaidrojams, vai inspekcija pamatoti atteicās reģistrēt pieteicēju Ārstniecības iestāžu reģistrā.

[8] Izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar procesa dalībnieku sniegtajiem paskaidrojumiem un pieteicējas pieteikumā un apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, piemērojusi atbilstošās tiesību normas un pareizi tās interpretējusi, pirmās instances tiesas secinājums, ka inspekcija pamatoti atteica reģistrēt pieteicēju Ārstniecības iestāžu reģistrā arī ir pareizs, tādēļ apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, atzīstot pirmās instances tiesas spriedumā sniegto pamatojumu par pilnībā pietiekamu, un atkārtoti izvērstāku argumentu izklāstu nenorāda.

[9] Apgabaltiesa konstatē, ka pieteicēja apelācijas sūdzībā pamatā atkārto argumentus, uz kuriem pirmās instances tiesa jau ir sniegusi atbildes, tādēļ apgabaltiesa atkārtoti tos nevērtēs, jo tā atbilstoši Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtajai daļai ir pievienojusies Administratīvās rajona tiesas spriedumam, atzīstot, ka tā pamatojums ir pareizs.

Savukārt argumenti, kas atspoguļoti sprieduma 5.3. un 5.4.punktā neattiecas uz izskatāmo pieteikuma priekšmetu, tādēļ apgabaltiesa tos nevērtē.

Vienlaikus apgabaltiesa, izvērtējot pieteicējas argumentus, konstatē, ka pieteicējai ir atšķirīgs viedoklis par piemērojamām tiesību normām, lietas faktisko apstākļu novērtējumu un uz tā pamata izdarītajiem iestādes un tiesas secinājumiem. Taču tas, ka pieteicēja nepiekrīt iestādes un tiesas izdarītajiem secinājumiem, nenozīmē, ka šie secinājumi ir nepareizi un kļūdaini.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA „MEIA GRUP" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Veselības inspekcijai izdot labvēlīgu administratīvo aktu, ar kuru SIA „MEIA GRUP" tiktu reģistrēta Ārstniecības iestāžu reģistrā, un par Veselības inspekcijas 2023.gada 8.jūnija lēmuma Nr.2.2.-2./521 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	Tiesnese	Tiesnese
S.Kanenberga	I.Juhņeviča-Knoka	K.Krastiņa